

чітких вимог та напрямів міжнародного співробітництва. На сьогоднішній день зроблено немало кроків до євроінтеграції та посилено партнерські відносини з Євросоюзом. Але існуючі проблеми як всередині держави, так і поза її кордонами дещо гальмують процес.

На мою думку, для подальшої вдалої та продуктивної співпраці з Євросоюзом потрібно провести низку реформувальних у політико – правовій сфері, розширити співробітництво у науково-технічних сферах, вжити всі можливі заходи для подолання корупції всередині держави, вийти на новий рівень європартнерства, що відповідає нинішнім реаліям та поточній ситуації в Україні та забезпечити доступ українських товарів до євrorинків.

Список використаних джерел

1. Артёмов І. Проблеми і перспективи входження України в Європейський Союз : навчально-методичний посібник. Ужгород, 2007.
2. Зокрема в березні 2020 р. GRECO критично оцінила стан боротьби з корупцією в Україні. З її рекомендацій, наданих у 2017 р., Київ виконав 5, частково – 15 і не виконав – 11. Докладно див. : Рада Європи: Антикорупційна реформа в Україні і надалі лише на папері. – DW, 26 березня 2020р. URL: <https://www.dw.com/uk>
3. Інтерв'ю Президента України словацькому економічному виданню Hospodárske noviny від 23 вересня 2020 р. Офіційне Інтернетпредставництво Президента України. URL: <https://www.president.gov.ua/news/intervyu-prezidenta-ukrayini-slovackomu-ekonomichnomu-vidann-63881>

Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри Сурілова О. О.

ПУСТОВОЙТЕНКО АНАСТАСІЯ ОЛЕГІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЗОНА ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС – РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Європейський Союз запровадив для України автономний режим торговельних преференцій ще до набрання чинності Угодою про асоціацію. З боку ЄС це було одностороннє скасування імпорتنих мит, що стосується 94,7% усієї промислової продукції та 83,4% сільськогосподарської продукції, що імпортується Європейським Союзом з України (чинний до 1 січня 2016 року). Тимчасове застосування Угоди про асоціацію між Україною та ЄС в частині поглибленої та всеохоплюючої

вільної торгівлі (ПВ ЗВТ) розпочалося 1 січня 2016 року. Водночас завершив дію режим автономних торгових преференцій ЄС, який почав діяти 3 квітня 2014 року [3].

Угода про асоціацію між Україною та ЄС набула чинності в повному обсязі 1 вересня 2017 року [2]. Відповідно до положень Угоди про асоціацію був створений Комітет асоціації Україна – ЄС, який є спеціалізованим двостороннім органом по співробітництву в торговельних та економічних питаннях між сторонами. В рамках Комітету діють чотири підкомітети [3].

Лібералізація взаємного доступу до ринків традиційно вважається найбільш очевидною перевагою Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та створення зони вільної торгівлі [3]. Всупереч очікуванням багатьох скептиків, зона вільної торгівлі, яка створена у відносинах між Україною та ЄС, не стримувала українське виробництво, проте не стала системним чинником розвитку більшості галузей української економіки, покращення її структури, підсилення конкурентоспроможності вітчизняної економіки та диверсифікації економічної діяльності. Таким чином, виникли питання відносно перегляду деяких аспектів у торговельній політиці в межах відносин України з ЄС [1, с. 50].

За шість років після подолання європейського інтеграційного рубікону Україна дійсно дуже наблизилася до ЄС. За цей час обсяг двосторонньої торгівлі між Україною та ЄС стабільно зростає аж до початку коронавірусної кризи. Завдяки поглибленій та всеохоплюючій зоні вільної торгівлі експорт України до ЄС зріс майже на 50%, а двостороння торгівля – приблизно на 65% [1, с. 57]. Найважливішим завданням у цьому контексті є пошук шляхів стрімкого виходу України на ринок ЄС з продуктами, які мають високу додану вартість та високий рівень технологічності. За останні п'ять років ЄС також став головним торговельним партнером нашої держави на аграрному ринку – 36,3% сільськогосподарського експорту України спрямовується на європейських споживачів [1, с. 61].

Т. Качка Торговий представник України зазначає: «Відносини України та ЄС вже «переросли» чинну Угоду про асоціацію. З моменту завершення переговорів про укладання Угоди про асоціацію (2011 р.) відбулися кардинальні зміни у глобальній торговельній структурі та геополітичній ситуації. Сьогодні у вітчизняних виробників існує запит на перегляд умов торгівлі з ЄС, зокрема розширення і прискорення лібералізації торгівлі. Але це мінімальне завдання, метою якого є працювати в режимі абсолютної вільної торгівлі» [1, с. 62].

Положення про поглиблену та всеохоплюючу зону вільної торгівлі (ПВ ЗВТ) передбачають значну лібералізацію торгівлі (скасування тарифів або квот) сторін, приведення законодавства та нормативно-правової бази до європейських стандартів.

Створення ПВ ЗВТ між Україною та ЄС буде здійснюватися поступово протягом понад 10 років. Перспективи створення ПВ ЗВТ, серед іншого, вимагають: скасування ввізних мит України та ЄС на більшість імпортованих товарів; впровадження правил визначення походження товарів (застосування торгових преференцій); узгодження українських технічних регламентів, процедур, фітосанітарних та гігієнічних заходів, а також заходів безпеки харчових продуктів із європейськими; встановлення сторонами найбільш вигідних умов доступу на ринки послуг; запровадження європейських норм та правил у сфері державних закупівель; спрощення митного оформлення та запобігання шахрайству, контрабанді та іншим злочинам у сфері транскордонного переміщення товарів; посилити захист прав інтелектуальної власності в Україні [3].

Таким чином, головна мета України – повноправне членство в ЄС, це є домашнім завданням, яке потрібно виконати. Але сьогодні сам клімат в Євросоюзі зазнає серйозних змін. Тому Україна повинна реалізовувати наявний потенціал, рухатися до укладення перших угод «промислового безвізу», шукати нові економічні можливості, що виникли внаслідок коронавірусної кризи, поєднувати потенціал Угоди про асоціацію та Зони вільної торгівлі з іншими векторами вітчизняної економічної стратегії.

Список використаних джерел

1. Секторальна інтеграція України до ЄС: передумови, перспективи, виклики. Центр Разумкова. Київ : Видавництво «Заповіт», 2020. 100 с. URL: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2021_sektor_eu_ukr.pdf
2. Закон України «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони». *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 40. Ст. 2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1678-18#Text>
3. Зона вільної торгівлі між Україною та ЄС. Представництво України при Європейському Союзі. 2021. URL: <https://ukraine-eu.mfa.gov.ua/posolstvo/torgovelnno-ekonomichne-spivrobitnictvo-ukrayina-yes/zona-vilnoyi-torgivli-mizh-ukrayinoyu-ta-yes>

Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри Сурілова О. О.